

Alussa oli sana

san. Joh. 1:1-12

säv. Jukka Stenlund

D F#m G D/F#
A-lus-sa o-li Sa-na. Sa-na o-li Ju-ma-lan luo - na,
G D/F# G E/G# A F#
ja Sa-na o - li Ju-ma-la. Jo
Bm F#m G D/F#
a-lus-sa Sana o-li Jumalan luo-na. Kaikki syn-tyi Sanan voi - malla.
G D/F# Em F#
Mikään, mikä on syn-ty-nyt, ei o-le syn-ty-nyt il - man hän - tä.
A B/A C/A D
Hä-nes-sä o-li e - lä-mä, ja e-lä - mä o-li ih-misten valo.
B Em C Am
Valo loistaa pi-mey-des - sä, pi-meys ei o-le saa-nut si-tä val-taan-
E C F/C G/B
sa. Tu-li mies, Ju-malan läh-et-tä-mä,
Am Bb A
hän-ni-ni-men-sä o-li Jo-han - nes. Hän tu-li
Gm A F C/E Dm
todis-tajaksi, todis-tamaan valosta, jotta kaik-ki uskoisivat siihen. Ei hän
Bb C/Bb Am⁷ D
it - se ol - lut tuo valo, mutta valon todis-ta - ja hän o-li.

G G/B F G
 Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ih-mi-sen, o-li tulossa maa-

F D Bm E Am
 - il-maan. Maa-il-massa hän o-li, ja hä-nen kaut-taan maa-ilma

D G C Am B Em
 o-li saa-nut syn-ty-n - sä, mut-ta se ei tun - tenut hän-tä.

Em D Em C
 Hän tu-li o-maan maa-il-maan-sa, mut-ta hä-nen o-man-sa ei-

C/B Am B Em D C
 - vät ot - ta-neet hän-tä vas - taan. Mut-ta kai - kil - le, jotka

Am B Em D C
 ot - ti-vat hä-net vas - taan, hän an-toi oi - keu - den tul - la

G D F Em A
 Ju-malan lap-sik - si, kai-kille, jot-ka us - kovat hä-neen.